

Ilustrovala
Zuzana Rusínová

Cestování s Velrybou

Eva Papoušková

albatros

Cestování s Velrybou

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Eva Papoušková

Cestování s Velrybou – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Cestování s Velrybou

Eva Papoušková

Ilustrovala
Zuzana Rusínová

Albatros

S láskou tátovi, který řídil.

© Eva Papoušková, 2014

Illustrations © Zuzana Rusínová, 2014

ISBN tištěné verze 978-80-00-08041-3

ISBN e-knihy 978-80-00-08042-0 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

I.

Hlemýžd' má na zádech ulitu. Když potřebuje, tak se schová do domečku. Ale Terka, která si ze všeho nejraději hrála na zahradě jejich opravdického úvalského domku, měla o hlemýždě velkou starost. Co když je ve svém malém domku do spirály namačkaný? Ani kuchyň, chudák hlemýžd', nemá. A paní hlemýždě s ním nebydlí v ložnici, ale má na zádech svůj vlastní byt... Rozhodla se zařídit pro ně lepší bydlení. Plechovou krabici od čaje vyložila listím a travou a naskládala do ní celou hlemýždí rodinu. Krabici potom odnesla do mamčině zeleninové zahrádky, aby si hlemýždi mohli odskočit na svačinu, kdykoliv dostanou hlad.

Terka bydlela se svou maminkou, tátou a staršími sourozenci Emou a Tomášem v domku s červenou střechou na kraji vesnice. Domek to byl tak akorát, maminka říkala, že víc oken na umývání a víc podlah na utírání by jí už vadilo. Terka bydlela v pokojíku s chytrou Emou, která už chodila do třetí třídy a měla svůj psací stůl. Nechtěla k němu Terku pouštět, protože na něm měla pořád nějaké učení. Byla děsně důležitá.

„Hlemýžd' je hermafrodit. To znamená tatka a mamka v jednom,“ poučovala Terku. Terce to bylo jedno a šla si kreslit k mamince do kuchyně. Bylo to příjemné, protože maminka při vaření vyprávěla pohádky a zpívala, to aby překřičela basovou kytaru, na kterou hrál ve svém pokoji nejstarší bratr

Tomáš. Byl už velký, dvanáct mu bylo a říkal, že příští Vánoce bude potřebovat holicí strojek, jako má tatínek. Maminka si ze všeho nejvíc přála, aby se naučil noty.

Tatínek chodil každý den do továrny a v sobotu a v neděli kutil ve stodole. Uměl kutit moc dobře, vyrobil Terce z plechu báječné bábovičky. Krásně se zařezávaly do písku a šla s nimi krájet i hadice na zahradě, takže si Terka udělala spoustu gumových zelených prstýnků. Když šla ale maminka večer kropit, z hadice ne a ne téct voda. Maminka šla po hadici zpátky ke kohoutku a v polovině cesty našla prstýnky. Strašně se rozčílila a bábovky schovala. Tatínek byl zklamaný, ale maminka mu vysvětlila, že se to dítě mohlo říznout.

Tatínek zabručel, že nebezpečí je součást života, ale maminka si trvala na svém.

Terce to ani moc nevadilo, protože měla spoustu jiných hraček a hlavně hlemýždě. Taky měli psa, jmenoval se Kolumbus po slavném objeviteli Ameriky. Možná i kvůli tomu jménu se Kolumbus ze všeho nejradši toulal po vesnici a navštěvoval cizí vzdálené psy. Maminka pak byla nervózní a Kolumba hledala po psích útulcích. Jednou totiž Kolumbus nastoupil v Úvalech do vlaku a vystoupil až na Masarykově nádraží v Praze. Neměl lístek, jenom ten s telefonním číslem za obojkem a mamince pak volala policie. Maminka se strašně lekla, pro Kolumba jela a večer mu v kuchyni za trest četla

nahlas novinové články o toulavých psech, se kterými to špatně dopadlo.

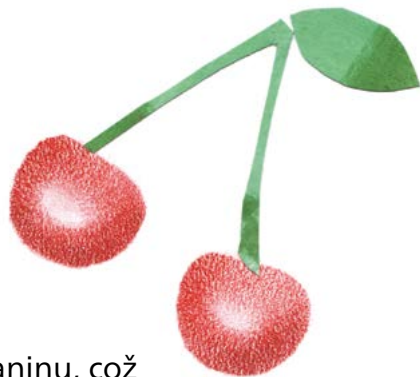
Někdy u nich doma bylo pěkně rušno, najednou hrála kytara, tatínek ve stodole pouštěl pilu cirkulárku, Ema křičela, že nemůže na svém stole najít pastelky, a Terka se dívala na pohádku v televizi, při které Kolumbus štěkal na prince, protože se mu nelíbil jeho baret. V takovém rámusu odcházela maminka do své zeleninové zahrádky, tiše sbírala hlemýždě a dívala se na oblohu, na které letadlo, co letělo někam do dálky, nechalo bílostříbrnou linku. Maminka si říkala, jak by to bylo krásné někam letět, bydlet tam v hotelu a dívat se na moře. To maminka nemohla, protože tatínek povídal, že je jich v rodině moc a peněz málo.

Když to jednou řekl před maminčinou maminkou, klánovickou babičkou, u které byly doma figurky, co se na ně nesmělo sahat, protože by se rozbily, řekla babička: „To by se taky někteří manželé museli víc snažit!“ A tatínek se zastyděl, až zčervenal, a šli rychle domů, ani jablkový závin nedojedli.

Jak tak šli přes les kolem trati a Ema s Tomášem šermovali klacky jako rytíři a Terka podél cesty sbírala šišky, dostal tatínek ohromný nápad. Dostal ho zrovna, když Terka našla místo šišky dalšího hlemýždě a pyšně tatínkovi ukázala jeho krásnou ulitu. Tatínek ji pochválil, ale o svém nápadu neřekl nikomu, ani mamince, která šla smutně a trochu unaveně vzadu. Věděl, že je to nápad s velkým N, a tím pádem veliké tajemství. Všechny překvapí, okouzlí a potěší a nikdy na něj nezapomenou a budou si ho připomínat až do konce života. A tatínek konečně přestal rudnout z klánovické babičky a začal se tiše usmívat. Šel a vzal maminku za ruku, aby jí pomohl jít dál.

II.

Dozrávaly třešně. Terka měla malý žebřík a košík a natrhala mamince spoustu velikých červených třešní na bublaninu, což je koláč s třešněmi nahoře. Terka se dívala do trouby, aby si nenechala ujít, jak bublanina bublá a nadskakuje a nádherně voní, a už se těšila, jak ho bude ukusovat a zároveň plivat pecky ven. Jenže v tu chvíli se rozštěkal na dvorku Kolumbus, ozval se rachot motoru a pak bouchnutí vrat od stodoly. Maminka s Terkou vyběhly před dům, ale to, co viděly, byl jen tatínek, který stál opřený o stodolu a tajuplně se usmíval.

„Ode dneška až do odvolání je vstup do stodoly zakázaný,“ řekl. Terce to připadalo zvláštní a samozřejmě by velice ráda věděla, co tatínek ve stodole schovává.

„Překvapení, překvapení,“ smál se tatínek, a aby ukázal, že je to překvapení skutečně vzácné, zamkl stodolu na veliký zámek.

Maminku to velice udivilo, ale neměla čas vůbec něco říkat, protože utíkala zpátky do kuchyně, aby vytáhla z trouby upečenou bublaninu. Tatínek šel za maminkou, protože horkou bublaninu miluje.

A Terka hned obešla stodolu, protože věděla, kde je v její stěně díрка po vypadlém dřevěném suku. Dá se jí dívat dovnitř a Terka uvidí to tatínkovo překvapení! Jenže, když došla k díře a podívala se skrz, nebylo vidět vůbec nic, protože ji zevnitř někdo zatloukl prkýnkem. Terka z toho byla celá pař. Co když má tatínek uvnitř něco fantastického, jako třeba velrybu v bazénu?

„Velrybu raději ne,“ řekla maminka s obavou, „kdyby byla dravá, mohla by nám sežrat psa.“ Ale tatínek se jenom smál a říkal, že nikdo neuhodne, co je uvnitř.

„Dejte mi měsíc. Potom překvapení odhalím!“

Když přišli Tomáš a Ema ze školy, byl už tatínek zavřený ve stodole a zevnitř se ozývaly podivné rány. Tomáš a Ema zkoušeli vývrtkou udělat jinou díru do stěny stodoly, ale viděla je maminka, která řekla:

„Tak to by nebylo fér, vážení,“ a vývrtku jim zabavila.

Ze stodoly se ozývaly rány. Přišel si stěžovat soused pan Kohoutek, který nemohl po obědě spát. Maminka mu nabídla bublaninu a přiznala, že tatínek chystá překvapení. Pan Kohoutek byl důchodce a překvapení měl velice rád. Šel a zaklepal na stodolu. K překvapení všech ho tatínek do stodoly pustil, ale dveře za ním hned zamkl, aby se tam nemohl dostat nikdo další. Tomáše to rozzlobilo.

„Pan Kohoutek je cizí a může do stodoly a my ne?! To není spravedlivý,“ řekl a bouchnul dveřmi svého pokoje.

„To je strašný!“ křikla Ema a bouchla dveřmi holčičího pokoje. Terka dupla nohou, znovu otevřela dveře svého a Emina pokoje a taky s nimi na protest ještě jednou bouchla.

To už měla maminka všeho toho rámusu dost a šla si prohlížet knížku se slavnými obrazy. To dělala vždycky, když potřebovala, aby ji uklidnily barvy. Maminka kdysi studovala dějiny umění, ale pak potkala tatínka a řekla mu, že studium počká, protože tatínek je důležitější. Klánovická babička se zlobila, ale pak ji to přešlo, protože řekla, že proti lásce jeden nic nenadělá... Maminka se ke knize ráda vracela a vyprávěla Terce, že každý dobrý obraz je okno do jiného světa. Terka si představovala okno na stodole, kterým by bylo vidět, co tam tatínek – teď už s panem Kohoutkem – vlastně kutí...

Když byl tatínek v práci, visel na stodole zámek. Jakmile přišel domů, zamkl se ve stodole, pouštěl dovnitř jen pana Kohoutka,

